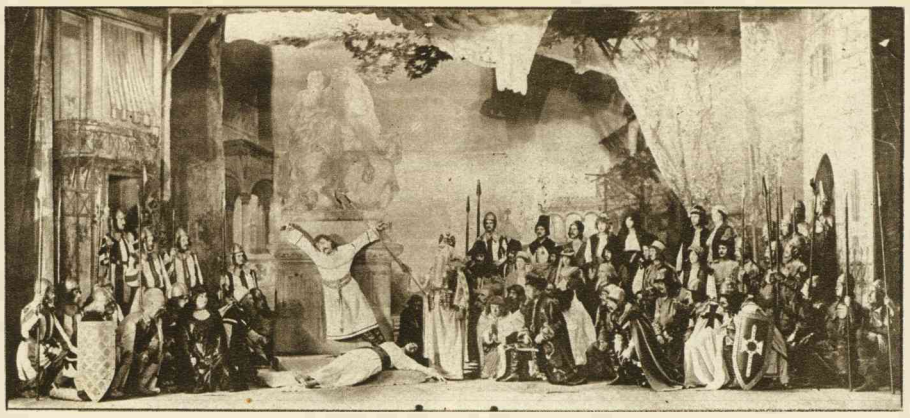

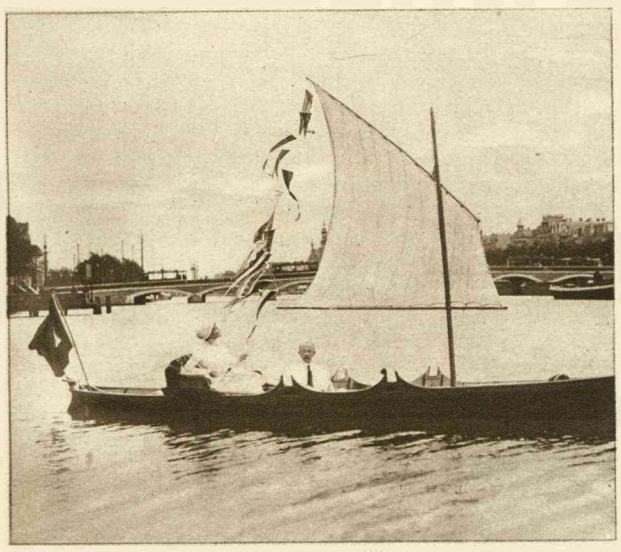

OM DE KROON.

LYRISCH DRAMA IN 5 BEDRIJVEN VAN FRANÇOIS COPPÉE.

In het Circus Oscar Carré is door het Tooneelgezelschap van den Rotterdamschen Schouwburg-Circus, directeur M. Spree, opgevoerd het beroemde lyrische drama van François Coppée: „Om de Kroon", een der bekendste werken — ook in ons land — van den grooten Franschen schrijver. Er gaat van dit stuk, dat een drama is van strijd, van kracht en krijgsmanstaal, een machtige romantische bekoring uit, die niet nalaat invloed uit te oefenen op de toeschouwers. Onze foto's vertoonen: Links, in de bekende volgorde: Prins Constantijn - M. Spree; Militza - Mevr. Spree. Midden: Het laatste bedrijf: de dood van Prins Constantijn. Rechts: Mevr. Spree als Militza. (*foto s Laddé*).

nu weer omzichtig, ijverig een opening zoekende in de stalen borstwering vóór hen. Door deze tactiek werd de toestand van den chevalier aanmerkelijk gevaarlijker. Het eischte al zijn vaardigheid en volharding deze twee

VIJF-PROVINCIËNTOER.

De heer en mevr. van Kempen, van de Koninklijke Amsterdamsche Roei- en Zeilvereeniging „De Hoop", in hun wherry „Baby", waarmede zij alle trajecten van den vijf-provinciëntoer, welke van 15 Juni—15 Sept. 1915 is gehouden, gedeeltelijk roeiende, gedeeltelijk zeilende aflegden.

van hem af te houden. Doch zelfs één tegen twee, en deze twee waren geen te verachten tegenstanders, handhaafde hij de reputatie die hij als schermmeester in Frankrijk gewonnen had.

De allee was zoo smal dat hij in staat was de beide mannen steeds voor de punt van zijn degen te houden. De aanvaller rechts van hem, dit bemerkende, trachtte achter hem om te sluipen, doch een snelle uitval van St. Cyr verhinderde hem in dit voornemen.

Plotseling in het heetst van den strijd, zonder de minste waarschuwing, trokken de beide aanvallers zich terug met iets als ontzag in hun houding.

De chevalier, een nieuweren truc vreezende, hield hen nauwkeurig in 't oog, steeds op zijn hoede.

De mannen letten echter niet meer op hem, doch staarden met open mond naar de heg aan hun rechterzijde, als hadden ze een geestverschijning gezien.

IV

Met een dwaas, niet te verklaren gevoel van de tegenwoordigheid eener machtige persoonlijkheid, wendde hij het hoofd in dezelfde richting en — een ontzag zooals hij nog nimmer gekend had doortrilde zijn geheele wezen. Daar, boven de haag zag hij een gelaat, koud, onbeweeglijk, gebiedend, een gelaat dat hem scheen te versteenen: het gelaat van den keizer.

Zich langzaam omkeerende liep hij naar een opening in de heg en kwam hierdoor in de allee.

St. Cyr's blik volgde hem.

Het scheen hem onmogelijk de oogen van dezen man af te houden.

Hij wendde zich zelfs om, als door een machtigen magneet aangetrokken, zoodat hij met zijn rug naar zijn aanvaller gekeerd stond.

De keizer, de kin op de borst gezonken, de handen op den rug, naderde de plek.

De korte stok waarmee hij gewapend was, bewoog zich heen en weer langs zijn langen mantel als de staart van een woedenden leeuw.

Met 'n wenk van z'n hoofd beval hij den beiden aanvallers te vertrekken, die hieraan onmiddellijk gevolg gaven, het lijk van hun kameraad medenemende.

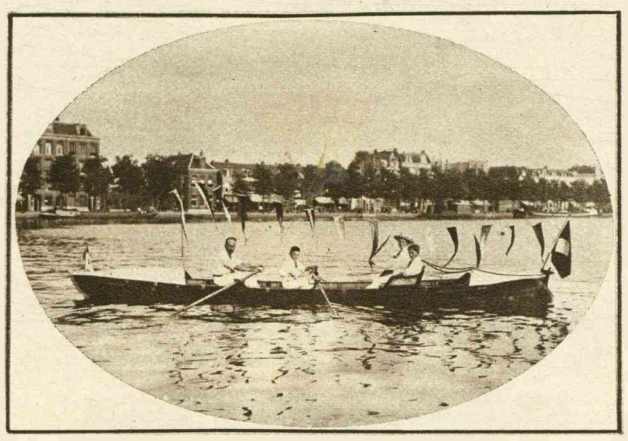
St. Cyr was nu alleen met den keizer.

Voor het eerst boog de chevalier het trotsche hoofd en de punt van zijn degen zonk tot op den grond alsof ze van lood was.

Daar voor hem, ongewapend en aan zijn genade overgeleverd stond de man, tegen wiens leven hij had samengespannen en hij kon den arm niet opheffen, het was alsof hij verlamd was.

De keizer stond in een onbeweeglijke houding, volkomen meester van den toestand.

„Zoo, monsieur le chevalier," zei hij eindelijk en ieder woord klonk snijdend als een mes. „Terwijl er vijanden van Frankrijk te bevechten zijn, terwijl er roem op 't slagveld behaald kan worden, is het aan het verraad dat je je

VIJF-PROVINCIËNTOER.

De heer en mevrouw Dr. R. J. Th. Meurer, en hun zoons in de wherry „Rujamanik", waarmede zij alle trajecten van den toer roeiende aflegden.

zwaard gewijd hebt. De leden van uw familie, monsieur, waren gewoon hun wapenen voor edeler doel te gebruiken."

De chevalier was verstomd. De onweerstaanbare magische

VIJF-PROVINCIËNTOER.

De heer J. H. Roosenboom uit Utrecht, lid van het Comité voor Wherrywedstrijden, in zijn sloep „Beatrix", die alle trajecten van den vijf-provinciëntoer met buitenboordmotor aflegde.

tooverkracht die van den keizer uitging, had ook hem overwonnen.

Vernederd, beschaamd, nauwelijks wetende wat hij deed, zonk hij op een knie en zijn degen bij de punt vattende, bood hij hem den keizer aan.

Een vreemde ondoorgrondelijke glimlach speelde om des keizers lippen. Zijn groote menschenkennis had hem met een enkel woord een dubbel doel doen bereiken: hij had een vijand ontwapend en een vriend gewonnen. En hij stelde prijs op zulk een kampioen dien hij in deze troebele tijden zeer noodig had.

„Behoud uw degen, monsieur le chevalier," zei hij. „Hij is, zooals ik zelf gezien heb, een machtig wapen, als hij bestuurd wordt door een arm als de uwe. Treed in mijn dienst en ik beloof u hij zal gebezigd worden op een wijze zijner waard."

„Hij is tot uw dienst van af dit oogenblik, Sire!"

„Sta dan op, monsieur de St. Cyr, of zal ik zeggen gr...."

„Neen, Sire," viel de chevalier in, „laat mij bekend blijven als St. Cyr, ten minste tot ik den naam dien ik verbeurd heb, weer waardig ben!"

Onze Panorama-Tournée met het Schimmenspel van Ko Doncker

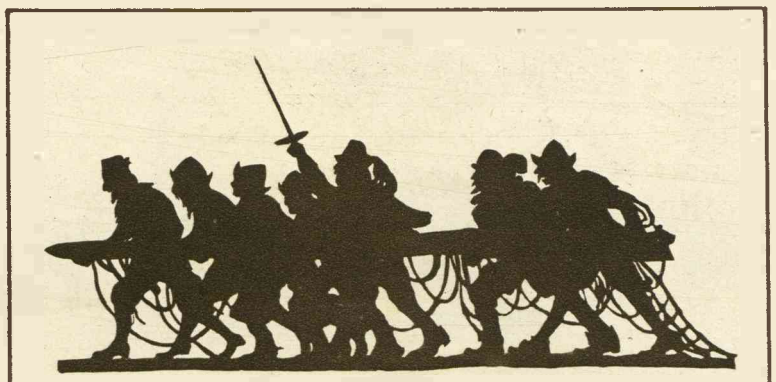
Onze tournée wordt voortgezet en is een succes! Wanneer de plaats uwer inwoning aan de beurt is, let dan vooral op den bon die in uw exemplaar van *Panorama* zal liggen, en die u recht geeft op een toegangsbewijs voor slechts 50 cents! — Ziehier wat de pers van Ko Doncker's Schimmenspelen zegt:

De Telegraaf (CORNELIS VETH):

. . . Het is inderdaad de moeite waard, want wat Doncker op het gebied van schimmen laat zien, wordt steeds fijner en rijker. Het behoort tot de weinige zeer genoeglijke dingen, die een uitgerust seizoen brengt, dit fraai en vermakelijk schimmenspel, dat verleden jaar „de liefde door alle tijden" en nu de schilderkunst met luchtige scherts behandelt.

De Nieuwe Rotterdammer (JOH. DE MEESTER):

. . . De schimmen zijn geheel naar het voorbeeld, dat indertijd de Chat Noir heeft gegeven van schalkschheid, welke kunstwaarde heeft. De oubollige gedachte van „de liefde door den loop der tijden" bleek uitgebeeld in grappig, guitig, geestig verzonnen, maar fijn, bevallig, sierlijk gesneden, soms prachtig tegen den lichten achtergrond uitkomende figuren . . .

Bestorming van Den Briel.

Het Nieuws van den Dag (J. H. RöSSING):

De vertooning van *Liefdes Schimmenspel* kroont den dichter, den zanger, den teekenaar, den humorist, den illusionist, den ventriloquist, den „oberlicht-inspector", den albeheerscher Ko Doncker. Men looft zijn grappige verzen, zijn mooie en fijne beeldengroepen — bijzonder dat van Egypte en het keurige en fijne Japansche theehuis — men is overbluft door zijn soms diepe stem, als komend uit de ingewanden der aarde, en opgetogen als hij zijne muziek, trommel, viool en clavecimbaal laat juichen over liefde's heerlijkheid. Ko Doncker brengt door zijn gedicht ons uit 't donker tot het licht . . .

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ, LEIDEN.